

Forfatter: Ulfstand, Lave Truidsen

Titel: BREV TIL: Gyldenstjerne, Mogens FRA: Ulfstand, Lave Truidsen (1554-12-13)

Citation: Ulfstand, Lave Truidsen: "BREV TIL: Gyldenstjerne, Mogens FRA: Ulfstand, Lave Truidsen (1554-12-13)", i *Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (1. bind)*, TRYKT HOS NIELSEN & LYDICHE (AXEL SIMMELKIÆR), s. 288. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000743146-001-shoot-L0007431460010250.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Varberg, 13. December 1554.

Lave Ulfstand til Mogens Gyldenstjerne.

Han har modtaget hans Brev om Saltet og vil nu oplagre det; fra Børge og Herluf Trolle har han intet hørt. Han sender ham en Del Krydderier og giver ham Underretning om deres Skibe. Han ønsker meget at tale om de svenske Sager med Adressaten, og da denne nu er kommet her til Landet, vil han snart opsøge ham. I Anledning af Mogens Gyldenstjernes Meddelelse om et Skrin, som han ønsker forvaret paa Torup, svarer han, at han ikke gerne vil have det opbevaret i de aabne Huse, men heller vil sende ham Nøglen til det hvælvede Kammer, hvor han gemmer sine egne Breve.

Myn ganske wenlig kierlig hellßenn nu oc altiiddt forßendtt mett Gudtt almectisthe. Kiere her Magnus, frendhe och besynderlighe gode wenn, nesth alld welluillig tacksiesse(!) fore allt eere och gott, y mig altiidd giortt och beuisth, huillckitt jeg aff myn ringhe formughe alltiiddt gierne forskylle will, kiere frendhe, giffuer jeg eder wenlighen thiill kendhe, att ieg fych edhers scriffuellße sist forleden fraa Lauholm, som ieg well forstaitt haffuer, och wiill nest Gud hielp giøre mytt beste y alle made effther edhers schriffuellse lige mytt eghitt. Oc edhers saltt schall bliffue anammit och vel foruaritt, huadtt heller y wiille haffue thet y byen eller her paa slottitt, men jeg tencker, thet skulle well were edher ringiste wmbkost her ope paa slottitt hos mig, wdhen y wiille met tiidhen affhende thet y byen, om thet kunde gelde nogitt ydermere y framtiden, thy thysse borgere byde inthet vdhen 8 daller fore stor lest saltt, betalning mod fastelauen. Jeg haffuer end nu inghen suar fangitt fraa Børge eller Herleff Trolle, huad heller the wiille haffue theris saltt oplagt eller ey.) Ittem spetzerie, ßom y schriffue om, sender jeg edher met then breffuissere, myn tienere, peber, nelicken, muscatt och canelebarch, ligge Bom schipper thet anttvorde packitt fra sig, och sigher, att hand thet indkøfftte wden ett pund aff huer tt slag, nelicken, canelbarch oc muschatthen, s. 289 och iiij pund aff peberen; 2) hues y haffue mynder eller mere, thet faa y nu sellff att lade forslaa, thy skipper anttuorde mig sellff tysse vij pund, ther aff ieg fych.

Jeg wiill och tencke tiill om wor skrifuins ¹⁾ sag att bestyles, tisligist om skøtt³⁾ aff Hollandtt met the førsthe skib, y Sunditt komer. Jeg haffuer nu sidhen talld met en aff skibsfolckitt, ßom och bleff paa then tiid thiill bage yghen y Sissillien fore siugdum skyllt. Handtt sigher, att en maanitt effther att skibitt løb ther fraa, war wor schriffindtt ⁴⁾ end daa wdj Cissillien och hadde inghen rett fangitt endliig om wor sag och laa och siugh ther stetze, ßaa lenge hand war ther. Item her kom och kortlighen offuer ffra Hollandt paa ett føge skib, myn brodher och ieg nu hadde y høst tyl Hollandtt vdj Amsterdam, en forderuitt købmandtt paa xxm gyllen ner met nogen føge købmandskab oc giøre syg thiill erinde met; men meningen war, ther ßom skibitt ware thiill købs fore peninge, thaa købtt hand thet gierne, dog hand slar langtt om; nu hand forstair, thet inthet wertt er, haffuer hand begeritt att frachtte bade skibene aff Norge oc tiill Spanien och y Seelandtt tiill baghe ighen. Wy haffue her, mynne reders och jeg, eschytt iijm daller oc vjc ducather fore thette wort store skib, oc staa oss fore schade for the Hollendhers finder, thy fiende got giør fiende baaddem. Ther wiille handtt ingenlunde tiill; paa thet sisthe handlitt jeg oss y mellom paa thet nøgist paa ijm daller oc vjc ducather; ther thog hand sig beradtt paa och drog y thenne forleden vghe tiill Norghe och war her hos mig well y 5 eller 6 vgher oc er en god wis mand, y huad her kand bliffue aff, nar hand komer ighen. 5) Jeg schulle ellers lenge sidhen hafftt mynne bud hos edher ighen. Jeg frychter, wor skipper och jeg forliges ycke well om wore smaa erinde, inden reghenskabs. 290 bliffuer giortt. 6) Hand haffuer tagitt sig sellff, siden schriffinden motte fraa skibitt, en mōgitt store hyre, ßom mig tyckis were for mōgitt. Jeg saage gierne, att y wiille well giøre och biude mig tiill, huad eders skipper paa edhers store skib aff Koffuinhaaffn haffuer hafftt paa Franckrige eller Spanien; thy ther ga[e]r gierne dubelltt hyre paa Spannen mod Franckrighe. 7) Huad then Lauanteske søø bedreber, er monitz peninghe. Mig haffuer oc flux lengist att tale met edher, sidhen ieg sporde, y ware komen her op, bade om tiisse suenske erinde, 8) y schriffue mig thiill om, och andre. Ieg schulle well lenge siden giortt ett rus nedher tiill edher; nu haffuer leyligheden ycke begyffuitt sig fore allehande forfaldtt, att kunde were fraa husse, och haffuer och wenttitt huer dag her Claus Bylldis webner y iij wgher eller 4, men ieg forstair, y tøffue her ope, om Gud wiill, y wintther. Ieg forhob[es] och met edher att forßøge thenne bersse iagtt. Thett snariste Gud(!), jeg kand bliffue ledig, wiill ieg giøre myn flytt thiill att were hos edher effther juelle hellige daghe ¹⁾ och thaa føre sellff met albesket om tysse suensche erinde; eller om y och wiille haffue them føre, thaa schall y och faa them met thet førsthe.

19

Kiere her Magnus, om thet schrin ²⁾, ßom y røre om att wiille paa myn trøst thiill Thorop met, thaa schall y altiiddt gierne rade och biude offuer, hues jeg formaa antthen ther eller anderstedz, och ther ßom y ther nogitt om eere beradtt att vile sende dith breffue eller sligtt, Bom Bynderlighen magtt paa liggher att foruaris, thaa wille jeg ycke gierne haffue thet fore ild eller anden vlyckes. 291 skyllt y the obne husse paa garden, wdhen will sende edher en eller ij myne wisse budtt met nyglene thiill thett hualde kammer, ßom mynne Bøskyndtt och jeg haffuer wore breffue oc sligtt y foruaris, Baa jeg hobis nest Gudz hielp, wdhen Gud wiill synderligen straffe ther offuer, att thette joo schall bliffue thiill stede, lige ßom thet oueranttuordis, beseglis och bebreffuis. Och nar ßom jeg fangher ethers schriffuellße her om ighen, schall mynne bud were thiill rede. Jeg schall dog effther xx dag julle haffue myne bud ned, om thet ycke skeer før. Kiere her Magnus, jnthet synderligtt ydermere paa thenne tiid, vden rader oc byder altiiddt offuer mig ßom offuer edhers kiere frende

Ulfstand, Lave Truidsen, *Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (1. bind)*,

och wen, oc wiill her met haffue edher then almectiste Gud befalendis. Giører well och hellBer fru Ane och allt hindis hoffgesindt met mange gode netther. Datum Luciaë dag Worbierg 1554.

Laue Willsthandtt.

(Bagpaa: Udskriften og Mogens Gyldenstjernes Paaskrift:)

Erliigh welbyrdigh mandtt och strenghe riiddher, her Magnus Gyllensthiern thiill Stiernholm, høffuittzmandtt Lauholm, (!) syn kiere frendhe och besynderlighe gode wenn, ganske wenligen thiill hande.

Laues, anamet 20. december.

(Mogens Gyldenstjernes Randbemærkninger:)

1) Ieg seller inttet salt. 2) Om iirtter. 3) Skut. 4) Skryffyn. 5) Om ten, ter wyl frachte skybet. 6) Om skyperen. 7) Om skybs hiirre. 8) Suenske erinde.

(Paa en indlagt Seddel:)

Kiere frende, fych iegh nu sidhen Børge Trollis schriffuelse, att handtt och wiill haffue sytt saltt oplagtt, och att Herloff Trolle er end nu y Jyllandtt. Jeg forstair, Herloff skall well och wille haffue sytt oplagtt mett; thy wiill ieg bestylle edher en bodtt thiill sammen hos gott wist folch y Worbiergh, ßom schal were tiill syn ochs. 292 foruaritt hos wnder en bekosth och opschibis, thet første mueligtt er att opschiibitt. Aaen fore byen er nogitt thiill frossen, att mand ycke kand komme op eller nedtt met pramme eller bade; wiill thet frysse, ßaa thet kand beere, thaa wiil ieg lee oss sledher noch.